

РЕШЕНИЕ

№ 2158

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 1 състав, в
публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **443** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „АУТО ТУР 777“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ап. 30, представлявано от управителя П. Б. В., срещу Решение № ПО-131/ 20.12.2023 г. на зам. директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С230022-023-0003340/ 05.12.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

Жалбоподателят оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че публичният изпълнител грубо е нарушил изискването на чл. 198, ал.2 от ДОПК, тъй като е наложил обезпечения в размер многократно надхвърлящ дължимите публични задължения. Според жалбоподателя към момента „АУТО ТУР 777“ ЕООД няма подлежащи на събиране публични задължения по ИД №[ЕИК]/ 2020 г. и вече има издаден акт за прихващане и възстановяване, като дружеството вече не само не дължи плащания, а следва да му бъдат възстановени такива. Жалбоподателят счита, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в нарушение на чл. 6, ал. 3 от АПК и засягат права и законни интереси в по – голяма степен от най – необходимото за целта, за която са издадени, в противоречие с чл. 6, ал. 2 от АПК. Същите водят до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, което противоречи на забраната в чл. 121, ал. 3 от ДОПК. Иска се отмяна на решението и отмяна на постановлението.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Б., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - директора на ТД на НАП С. в съдебно заседание се представлява се от юрк. А., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството. Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221723003103-020-001/ 26.05.2023 г., връчена по електронен път на 29.05.2023 г., е възложено на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК да бъде извършена ревизия на „АУТО ТУР 777“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция – [населено място], [улица] адрес по чл. 8 от ДОПК – [населено място], [улица], вх. А, ет. 4, ал. 30. В обхвата на ревизията са включени задължения за КД за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2021 г. и ДДС за периода от 01.09.2019 г. до 31.12.2022 г.

На основание чл. 121, ал. 1 вр. чл. 124, ал. 4 от ДОПК е отправено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-22221723003103-039-001/ 04.12.2023 г. от главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В искането е посочено, че в хода на ревизионното производство е възложена експертиза за установяване на пазарни оценки на отдадени под наем МПС, за които има съмнения за отклонение от пазарните цени на сключените договори. От резултатите на експертизата е установено отклонение от пазарните цени на продадени и отдадени под наем МПС. Предвид това е прието, че е налице отклонение от данъчното облагане през ревизирания период и са приложими разпоредбите на чл. 16 от ЗКПО. Посочено е, че ревизираното лице притежава имущество и банкови сметки, за което е приложена справка. Очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионния акт и ще подлежат на внасяне е ДДС – 346,47 лв. и лихва в размер на 48,44 лв. и КД -15 157,78 лв. и лихва в размер на 5 471,46 лв. към 04.12.2023 г.

На основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е издадено ПНПОМ с изх. № С230022-023-0003340/ 05.12.2023 г. от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., за обезпечаване на очаквано публично вземане в предполагаем размер 21 024,15 лв., в това число главница 15 504,25 лв. и лихва 5 519,90 лв. Наложена е възбрана върху следния недвижим имот: Апартамент, К. 56784.503.402.1.24, Апартамент № 24, състоящ се от две стаи и кухня, ведно с прилежащо таванско помещение с площ 12,09 кв. м. и избено помещение № 26 с площ от 3,74 кв. м., площ 70,49 кв. м., находящ се в [населено място], [община], област П., [улица], ет. 9, ап. 24, с граници съседни самостоятелни обекти с кадастрален идентификатор: 56784.503.402.1.21, 56784.503.402.1.23 и 56784.503.402.1.27, придобит с Нотариален акт № 41, том 1, рег. № 333, дело 41/2003 г., с окончателна оценка 178 000 лв.

ПНПОМ с изх. № С230022-023-0003340/ 05.12.2023 г. е връчено на „АУТО ТУР 777“ ЕООД по електронен път на 07.12.2023 г.

Отправено е заявление изх. № С230022-153-0006160/ 05.12.2023 г. от главен публичен изпълнител Р. Я. – Г. до съдия по вписванията, чрез Служба по вписванията – П., за вписване на наложената с издадено ПНПОМ с изх. № С230022-023-0003340/

05.12.2023 г. възбрана върху недвижим имот.

С жалба вх. № 53-06-12898/ 13.12.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. „АУТО ТУР 777“ ЕООД е оспорило ПНПОМ с изх. № С230022-023-0003340/ 05.12.2023 г. по административен ред.

С Решение № ПО-131/ 20.12.2023 г. на зам. директора на ТД на НАП С., изпълняващ правомощията на директор на ТД на НАП – С. съгласно Заповед № ЗЦУ-ОПР-76/ 09.11.2023 г., жалбата на „АУТО ТУР 777“ ЕООД е оставена без уважение като неоснователна.

Съдът при тази фактическа обстановка от правна страна приема следното:

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане обезпечителните мерки по чл. 195, ал. 5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от дружеството са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложениата с ПНПОМ възбрана.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл.195, ал.1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалния чл. 121, ал. 1, пр. 1 ДОПК, който изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорът по делото е концентриран върху преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Мерките са наложени съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 ДОПК с издаване на постановлението, в хода на ревизията, която е започнала на 26.05.2023 г. с издаване на ЗВР № Р-22221723003103-020-001. В периода 26.05.2023 г. – 05.12.2023 г. ревизионното производство не е прекратено със заповед по чл. 119, ал. 4, пр. 2 ДОПК, нито е приключило с ревизионен акт по чл. 119, ал. 4, пр. 1 ДОПК, висящо е със следващата се от това допустимост на акцесорното спрямо него обезпечително производство по чл. 121, ал. 1-3 ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 195, ал. 3 вр. чл. 12, ал. 4, т. 1 ДОПК всички видове предварителни обезпечителни мерки се налагат с постановление на публичен изпълнител. В съответствие с това оспореното ПНПОМ е подписано от публичен изпълнител в Дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С. (главен публичен изпълнител Р. Я. - Г.). Спазена е писмената форма с всички задължителни реквизити съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 196, ал. 1, т. 1-9 ДОПК. Доводите на публичния изпълнител се

изразяват в това, че в хода на ревизионното производство е възложена експертиза за установяване на пазарни оценки на отдадени под наем МПС, за които има съмнения за отклонение от пазарните цени на сключените договори, от която е установено отклонение от пазарните цени на продадени и отдадени под наем МПС. Предвид това е прието, че е налице отклонение от данъчното облагане през ревизирания период и са приложими разпоредбите на чл. 16 от ЗКПО. Посочени са предполагаемият размер на задължението и предположението, че ще се затрудни събирането му.

Липсват обаче каквито и да било факти, които да обосноват извод за възникнала обезпечителна нужда. А последната е налице не когато се установи вероятност от възникване на задължение, а когато се установят обстоятелства, че съществува възможност да се осуети или затрудни събирането на това публично задължение. Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността публичният изпълнител да не открие в деня на изпълнението секвестрируеми права на длъжника, годни да удовлетворят публичния вискател. Съображения в тази връзка не се съдържат както в ПНПОМ, така и в решението на ответника, поради което само на това основание наложената обезпечителна мярка се явява незаконосъобразна. В настоящото производство въпросът със законосъобразното възникване на публичното задължение на дружеството и изобщо с вероятността подобно задължение да възникне не подлежи на преценка и контрол. Относим е единствено фактът дали при възникване на подобно задължение неговото събиране ще бъде осуетено или затруднено. Именно този относим факт следва да намери място при мотивиране на едно ПНПОМ, защото той би разкрил липсата или наличието на обезпечителната нужда.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК вр. чл. 195, ал. 7 ДОПК предварителното обезпечение трябва да съответства на бъдещото публично вземане, чието събиране гарантира. Така законът изисква съпоставимост на двете величини, определя размера на публичното вземане като максимум на обезпечението, като позволява кумулацията на мерки по чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 1, т. 1–4 ДОПК до този праг съгласно чл. 121, ал. 2 вр. чл. 198, ал. 2 ДОПК и забранява неговото превишение. Освен това изискването е мерките да не затрудняват лицето. В случая тези изисквания не са спазени, тъй като от една страна посоченият размер на предполагаемото задължение е 21 024,15 лв., а е наложена възбрана върху недвижим имот с придобивна цена 178 000,00 лв. Следователно изискуемият се от чл. 195, ал. 7 ДОПК баланс е нарушен, не са спазени изискванията на закона при преценка на налаганата обезпечителна мярка и тя да не затруднява значително длъжника.

Целта на предварителните обезпечителни мерки според чл. 121, ал. 1 ДОПК е да бъде предотвратено извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или ще се затрудни значително. Тази констатация е необоснована предвид липсата на данни, че притежаваното от жалбоподателя имущество не позволява събиране на задълженията от ревизията, както и какво е поведението му досега по изпълнение на ликвидните и изискуеми публични задължения.

Целта на уредбата е защита на публичния интерес, на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Определяща е обаче обезпечителната нужда – възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което

разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Преписката не съдържа данни, а и не се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. В ПНОМ липсва какъвто и да е било анализ на твърдените факти и обстоятелства, за да се приеме, че е застрашено удовлетворяването на публичния кредитор. Единствено е посочено бланкетното - ще се затрудни събирането на публичното вземане и наличие на други подлежащи на събиране просрочени задължения по ИД №[ЕИК]/ 2020 г. Това не може да бъде единствено основание за налагането на обезпечителните мерки, ако изводът за наличието на действителен и сериозен риск за събиране на публичните вземания не се подкрепя от други факти и доказателства - такива, които се извличат от естеството, характера и продължителността на търговската дейност на задължения субект, неговата фискална история, в това число резултати от ревизии и проверки, конкретни негови действия – например такива, които могат да се определят като препятстване на проверки, укриване на информация, разпореждане с имущество след възлагането на ревизия и др., каквито данни в случая липсват. При това положение ПНПОМ не съдържа мотиви, които да правят обосноваването извода на публичния изпълнител, че без конкретната обезпечителна мярка събирането на непогасените публични задължения, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Следва да се има предвид и че общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност на акта и изпълнението му спрямо засягането на правата и законните интереси на адресата му, прогласен в субсидиарно приложимия АПК - чл. 6, още повече при специалното изискване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението ѝ, по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на 197 ДОПК. Доколкото в случая не е сторено това, следва да се приеме, че не е спазен и принципът на съразмерност, наред с немотивираността.

С оглед изложеното, Решение № ПО-131/ 20.12.2023 г. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С230022-023-0003340/ 05.12.2023 г. като незаконосъобразно издадени следва да бъдат отменени.

При този изход на делото на жалбоподателя следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. с чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ и 50 лева разноски за платена държавна такса.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-131/ 20.12.2023 г. за директора на ТД на НАП - С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №№ С230022-023-0003340/ 05.12.2023 г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „АУТО ТУР 777“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Б. В., 150 /сто и петдесет/ лева разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: